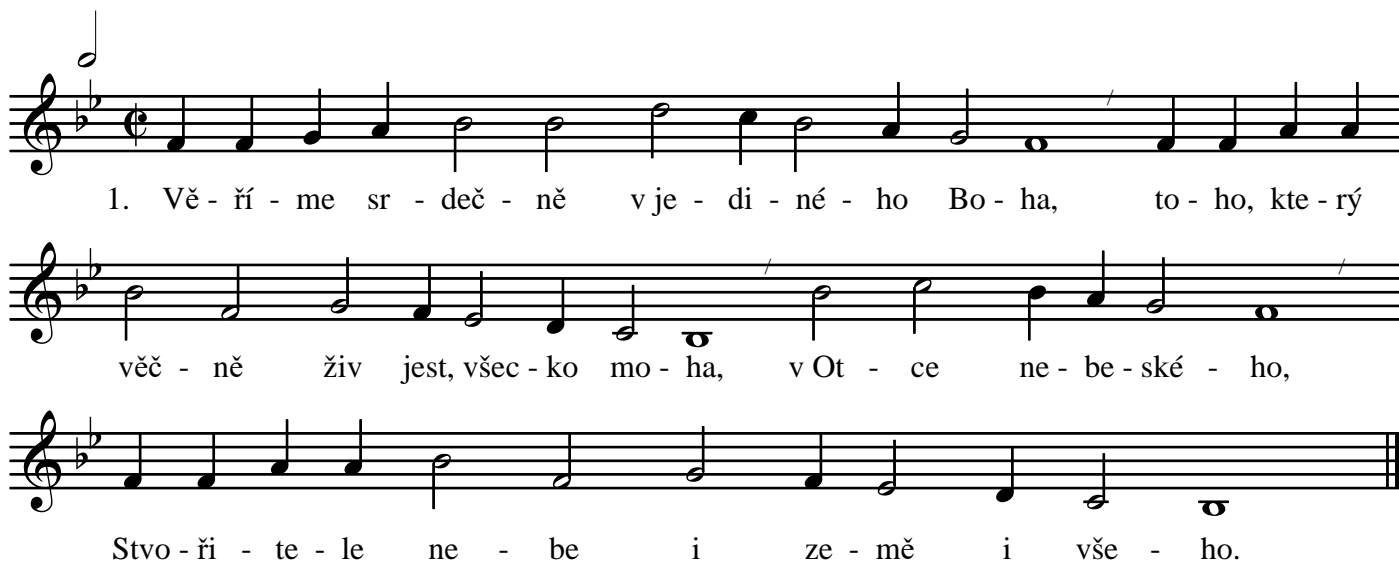

PÍSEŇ 0593

Věříme srdečně v jediného Boha

1. Vě - ří - me sr - deč - ně v je - di - né - ho Bo - ha, to - ho, kte - rý
věč - ně živ jest, všec - ko mo - ha, v Ot - ce ne - be - ské - ho,
Stvo - ři - te - le ne - be i ze - mě i vše - ho.

2. Věříme též v jeho Syna jediného, /
Pána Jezu Krista, jehož panna čistá /
bez hříchu počala, / neb Ducha svatého
moc to v ní konala.
3. Kristus umřel za nás, nad peklem zvítězil, /
třetího dne vstal zas, a tak nás vykoupil /
z věčného vězení; / na pravici Otce
přijal oslavení.
4. Věříme s radostí i v Ducha svatého, /
v této smrtelnosti těšitele ctného, /
který církev svatou, / svatých obcování,
spravuje a chrání.
5. Věříme též cele, že pro narození /
Krista Spasitele dá nám Bůh spasení, /
hříchů odpuštění, / též z mrtvých vzkříšení,
věčné oslavení.
6. Amen zpívající a tím se těšíce, /
že po bídě této bude věčné léto, /
rceme: Přijď, Ježíši, / a připoj nás bídné
k své nebeské říši.

T: Jiří Třanovský, Cithara sanctorum, 1636 / Evangelický zpěvník, 1979

M: *Depromemus laudes pie genitrici* / Kodex Franus, 1505 /

Vodňanský kancionál, 1537

PÍSEŇ 0591

Ve jméno Krista doufáme

1. Ve jmé-no Kris - ta dou - fá - me, neb v něm své spa - se - ní má - me.

Z to-ho nás žád - ný ne - sve - de, snáz ne - be, ze - mě

o - de - jde, než nás kdo z to - ho vy - ve - de.

2. Pro něho všechno snášíme, / neb slibům jeho věříme, /
že nás v ničem neopustí, / pravdě své dá přece růsti, / neb ona má vítěziti.
3. Nedbejme strachu lidského, / majíc' Krista Pána svého, /
toho přesilného Krále, / zlost nevěrných má namále, / pravda jeho půjde dále.
4. Jakož se to všudy vidí, / že k sobě mnohé přivodí /
sladkostí slova Božího, / nám k spasení poslaného, / v těchto časech zjeveného.
5. Ač se proto ďábel hněvá, / však Kristus s svými zůstává, /
musí on vždy vítěziti, / není se čeho strašiti, / z něho se máme těšiti,
6. kterýž nám svou pravdu zjevil, / Duchem jejím nás naplnil, /
a pro ni nás neopustí; / ač pokušení dopustí, / však nás sám z něho vyprostí.
7. K hanbě našim protivníkům / a k chvále svým milovníkům /
učiní milost svou s námi, / obrání, půjde před námi, / neb jsme jemu všichni známi.
8. Beránek, jsa Pán nad pány, / Král Bohem korunovaný, /
má nad králi panství míti, / s věrnými boj obdržeti, / šelmu sobě podmaniti.
9. Ale falešní proroci / i šelma se vši svou mocí /
zaživa v jezero padnou, / v oheň věčný se dostanou, / protiviti se přestanou.
10. Všem věrným sluší doufati, / hrůz lidských příliš nedbati; /
aj, stádce Páně maličké, / neboj se té hrůzy lidské, / však máš k sobě sliby božské.
11. Amen, Kriste, tě prosíme, / slibům tvým pevně věříme, /
že pravdě průchod způsobíš / a tudy věrné utěšíš, / nepřátele své zarmoutíš.

T: Jan Augusta, Písně chval Božských, 1541 / Písně chval Božských, 1561 /
Písně duchovní evanjelistské, 1615 / Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
M: In Gottes Namen fahren wir / Eyn Enchiridion oder Handbüchlein, 1524 / Schöne
auszerlesne Lieder, 1536 / Písně chval Božských, 1541 / Písně chval Božských, 1561

PÍSEŇ 0595

Věřme v Boha jednoho

1. Věř-me v Boha jed- no- ho, Pá-na stvo- ře - ní vše- ho, v ně- ho měj-me ví - ru,
v Ot-ce vše-mo-hou- cí - ho, Sy-na, Du-cha sva- té - ho, všich-ni bez roz- dí - lu.

Syn se rá - čil vtě - li - ti mo - cí Du - cha sva - té - ho, z Pan- ny se na -

- ro - di - ti pro člo - vě - ka hří - šné - ho, pro člo - vě - ka hří - šné - ho.

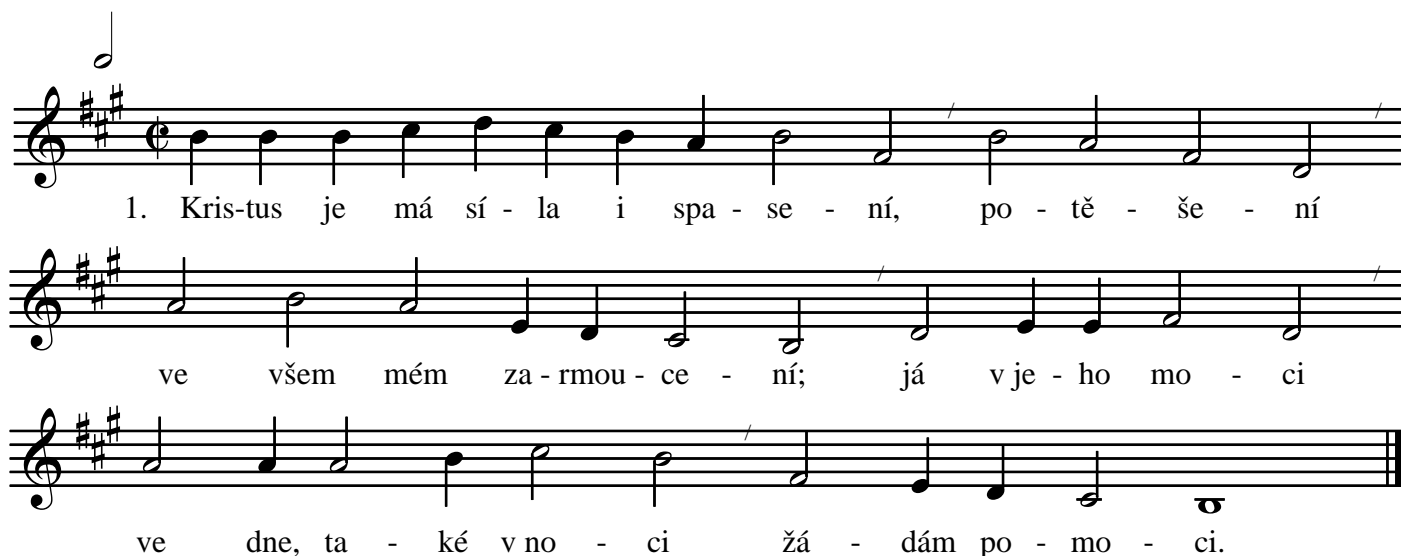
2. Proň ráčil pracovati, / lání, bití trpěti, / na kříži umřítí, /
nad peklem zvítěziti / a d'ábla poraziti, / potom z mrtvých vstáti. /
Na nebese vystoupiti dne čtyřicátého, /
na pravici seděti /: Boha Otce věčného. :/
3. Věřme v Ducha svatého, / v svatou církev obecnou, / svatých obcování, /
hříchů všech odpuštění, / těla z mrtvých vzkříšení, / věčné potěšení, /
kde s anděly po vše věky na Pána patříce, /
příbytek míti budeme, amen již zpívajíce / a Bohu děkujíce.

T: Jistebnický kancionál, c.1430 / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000 / 2018

M: Jistebnický kancionál, c.1430 / Piesně chval Božských, 1541 / 2018

PÍSEŇ 0589

Kristus je má síla i spasení

1. Kris-tus je má sí - la i spa - se - ní, po - tě - še - ní
ve všem mém za - rmou - ce - ní; já v je - ho mo - ci
ve dne, ta - ké v no - ci žá - dám po - mo - ci.

2. Neodloučí mne zde nic od něho, /
doufám v něho, / neb všechno mám od něho. /
On mne spravuje, / řídí, opatruje / i ochraňuje.
3. V něm jsem já živ, smrti se nebojím, /
tím se kojím, / že vždy při něm obstojím. /
Neumřu věčně, / jist jsem tím bezpečně / i dostatečně.
4. Co budu živ, budu ho chváliti, /
velebiti, / skutky jeho slaviti. /
Řeknu vesele: / Nuž, duše má, směle / chval Spasitele!
5. Ó budiž tobě chvála svatému /
Kristu, Pánu / našemu jedinému, /
nebs toho hoden / vždycky a každý den / na věky. Amen.

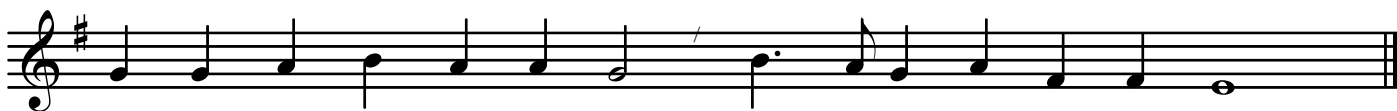
T: Graduál novoměstských řezníků, 1567 / Buď tobě sláva, 1981
M: Graduál novoměstských řezníků, 1567

PÍSEŇ 0590

Svou víru s nadějí spolu vyznávejme

1. Svou ví - ru s na - dě - jí spo - lu vy - zná - vej - me

v Bo - ha Ot - ce moc - né - ho, Tvůr - ce ne - be i ze - mě.

2. Svou víru vyznejme v Syna jediného, /
Pána svého Ježíše, / Spasitele našeho.
3. Z Marie narozen, neb svatý Duch tak chtěl, /
utrpením pokořen, / v hrůze kříže zemřít šel.
4. Ráno dne třetího byl vzkříšen, z hrobu vstal. /
K svému Otci v nebesích / vrátil se jak mocný Král.
5. Z trůnu Panovníka sám na svět přijde zas, /
aby soud svůj vyhlásil / národům v poslední čas.
6. Svou víru vyznejme v moc Ducha svatého, /
který církev shromáždil / k spáse lidu věrného.
7. Hříchů odpuštění, ze smrti vzkříšení /
s nadějí vyznávejme, / též i věčné spasení.
8. Náš Pane laskavý, slyš naše vyznání, /
milostí svou obdařuj, / dávej své požehnání.

T: Miloslav Esterle, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

M: Kancionál český, 1576 / Písně chval Božských, 1606

PÍSEŇ 0594

Věříme, vládne Hospodin

1. Vě - ří - me, vlád - ne Ho - spo - din, vě - ří - me, Kris - tus,

Bo - ží Syn, z věč - né - ho Bo - ha zro - ze - ný, je

moc - ný, bla - ho - sla - ve - ný.

2. Věříme, že nás svatý Duch, / těšitel, učí, co chce Bůh, /
on věje, kam chce, bez mezí, / v něm ten, kdo klesá, vítězí.
3. Bůh Otec slovem, pokynem / dal světlo ve tmách, nezhyne. /
Syn jeho přijal naši tíž, / naši smrt trpěl, náš nes kříž.
4. A v peklo vstoupil, z mrtvých vstal, / by všemu světu kraloval, /
on přijde v předurčený den, / svět soudu bude podroben.
5. Duch život nový umí dát, / chce z nás svou církev budovat. /
Z vin, omylů nás vyprostí, / dá žít ve věčné radosti.

A ----- men.

T: Rudolf Alexander Schröder, Eckart, 1938 / Jiří Pumr, Svítá, 1992
M: Christian Lahusen, Ein Lobgesang, 1948 / Evangelisches
Kirchen-Gesangbuch, 1950 / Evangelisches Gesangbuch, 1993 / 2018

PÍSEŇ 0592

Věřím v jednoho Boha

sólo *sbor*

Věřím v jednoho Bo-ha, všemohoucího Ot-ce, Stvořitele nebe i ze-mě, všeho viditelného
sólo i neviditel - né - ho.

Věřím v jednoho Pá - na Ježíše Kris-ta, jednorozeného Božího Sy- na, který se zrodil z Otce
sbor
přede všemi vě-ky. Bůh z Bo - ha, Svět- lo ze Svět- la, pravý Bůh z pravého Bo - ha,
sólo
zrozený, nestvo - ře - ný, jedné podstaty s Ot-cem, skrze něho všechno je stvo-ře - no. On
sbor
pro nás li - di a pro na - ši spá - su se - stou-pil z ne - be. Skr- ze Du - cha
sva - té - ho při - jal tě - lo z Ma - ri - e Pan - ny a stal se člo - vě - kem.
sólo
Byl za nás u - kři - žo - ván, za dnů Pon - ci - a Pi - lá - ta byl
sbor
u - mu - čen a po - hřben. Tře - tí - ho dne vstal z mrt- vých pod - le Pís - ma.
sólo
Vstou - pil do ne - be, se - dí po pra - vi - ci Ot - ce. A zno - vu přij - de, ve slá - vě,
sou - dit ži - vé i mrt - vé a je - ho krá - lov - ství bu - de bez kon - ce.

PÍSEÒ 0592

sbor

Věřím v Ducha sva- té - ho, Pána a dárce ži - vo - ta, který z Otce i Syna vy - chá - zí,

s Otcem i Synem je zároveň uctíván a o - sla - vo - ván a mluvil ústy pro - ro - ků.

sólo *sbor*

Věřím v jed-nu, svatou, všeobecnou, apoštolskou cír-kev. Vyznávám je-den křest na odpuštění hří-chů.

Očekávám vzkříšení mrt-vých a život budoucího vě - ku. A - men.

T: Credo, Nicejsko-caňhradské vyznání víry / Kancionál, 1973
 M: Petr Eben, Kancionál, 1973 / Mešní zpěvy, 1989

PÍSEŇ 0585

Věřím v jednoho Boha

Vě-řím v jed-no-ho Bo-ha, Ot-ce vše-mo-hou-cí-ho, Stvo-ři-te-le ne-be i ze-mě,
vše-ho vi-di-tel-né-ho i ne-vi-di-tel-né-ho. Vě-řím v jed-no-ho Pá-na
Je-ží-še Kris-ta, jed-no-ro-ze-né-ho Sy-na Bo-ží-ho, kte-rý se zro-dil z Ot-ce
pře-de vše-mi vě-ky: Bůh z Bo-ha, Svět-lo ze Svět-la, pra-vý Bůh z pra-vé-ho Bo-ha,
zro-ze-ný, nestvo-ře-ný, jed-né pod-sta-ty s Ot-cem: skr-ze ně-ho všechno je stvo-ře-no.
On pro nás li-di a pro na-ši spá-su se-stou-pil z ne-be.
Skr-ze Du-cha sva-té-ho při-jal tě-lo z Ma-ri-e Pan-ny
a stal se člo-vě-kem. Byl za nás u-kři-žo-ván,
za dnů Pon-ci-a Pi-lá-ta byl u-mu-čen a po-hřben.
Tře-tí-ho dne vstal z mrt-vých po-dle Pí-sma.
Vstou-pil do ne-be, se-dí po pra-vi-ci Ot-ce.

A zno - vu při - jde, ve slá - vě sou - dit ži - vé i mrt - vé
a je - ho krá - lov - ství bu - de bez kon - ce. Vě - řím v Du - cha sva - té - ho,
Pá - na a dár - ce ži - vo - ta, kte - rý z Ot - ce i Sy - na vy - chá - zí,
s Ot - cem i Sy - nem je zá - ro - veň u - ctí - ván a o - sla - vo - ván
a mlu - vil ús - ty pro - ro - ků. Vě - řím v jed - nu, sva - tou,
vše - o - bec - nou, a - po - štol - skou cír - kev. Vy - zná - vám je - den křesť na
od - puš - tě - ní hří - chů. O - če - ká - vám vzkří - še - ní mrt - vých
a ži - vot bu - dou - cí - ho vě - ku. A ----- men, a ----- men, a - men.

T: Credo, Nicejsko-cařihradské vyznání víry
M: Ladislav Moravetz, Zlínské sboropění, 2014 / 2018